

På tide med en inkluderende livssynspolitik

En helt grundlæggende diskussion om de aktuelle rammer for livssyn hos den danske stat. Humanistisk Samfund mener, at alle livssyn bør behandles ens.

Artiklen er også bragt hos Altinget

Danmark er en sekulær stat, siger vi til os selv og hinanden. Og rynker lidt på næsen af de lande, som vi ikke så gerne vil sammenligne os med, hvor religion spiller en meget eksplicit rolle i lovgivningen. Religionsfriheden er en af de ting, vi trækker frem, når vi gerne vil demonstrere vores sekularisering, men den er også et glimrende eksempel på, at vi hænger fast i forældede opfattelser af borgernes livssyn. I den diskussion er mange stolte af, at vi har religionsfrihed, men ikke religionslighed. Det synes jeg ikke, er noget at være stolt af. For det første synes jeg, at lighed er et ideal at stræbe efter og for det andet, at staten ikke burde forskelsbehandle borgerne baseret på, om de har et religiøst livssyn eller ej. I Danmark har vi frihed til at tro, hvad vi vil, og det er selvfølgelig bedre end mange andre steder. Men det er også tydeligt, at det for det første er mest rigtigt at have en eller anden form for religiøst livssyn, og for det andet at kristendommen er den bedste for Danmark og danskerne.

Det er ikke et problem i sig selv, at religionsfriheden beskytter religiøse menneskers rettigheder, men det er et problem, at man i dansk lovgivning fortolker rettigheden alt for snævert. I international ret og i tråd med virkeligheden i det 21. århundrede, hvor 'nons' er den hurtigst vok-

sende livssynskategori på verdensplan, er rettigheden nemlig meget bredere. I FN's menneskerettighedskonvention taler man om 'Freedom of Religion or Belief', og jeg beklager, at jeg bruger den engelske betegnelse, men det er der en pointe med. Rettigheden er nemlig oversat til 'Religions- og trosfrihed' på dansk og i den oversættelse forsvinder foreninger som min ud af samtalen. 'Belief' er ikke det samme som tro. 'Belief' er et bredt begreb, som ikke indeholder en kvalitativ vurdering af livssyn, og som eksplicit indeholder både religiøse og ikke-religiøse livssyn. Så går det bedre med den europæiske menneskerettighedskonvention, som har en paragraf om samvittigheds- og religionsfrihed. Jeg synes, at man kunne nøjes med livssyn som overordnet kategori, også i dansk lovgivning. På den måde, ville man undgå at rangere borgernes livssyn i et hierarki, hvor dem med et religiøst livssyn står øverst. Det ville åbne for en bredere forståelse af livssynets betydning for etiske, moralske og eksistentielle overvejelser, også i den offentlige debat. Af samme årsag kunne Altinget passende kalde sin nye sektion 'Etik' og ikke favorisere den religiøse måde at gå til verden på.

I Humanistisk Samfund synes vi, at den danske stat bør behandle alle livssyn på den samme måde, religiøse som ikke-religiøse. Der findes masser af forbilleder i de lande, som vi gerne vil sammenligne os med. I Norge har man en helt ligestillet livssynslovgivning, hvor alle anerkendte livssyn – hvilket inkluderer de sekulære humanister - nyder samme privilegier fra staten og f.eks. kan foretage juridisk gældende vielser og er repræsenterede i livssynsundervisningen i folkeskolen. På Island kan man selv bestemme, om den livssynsskat, man kan vælge at betale over skatteindbetalingen, skal gå til den humanistiske forening eller til en af de andre anerkendte livssynssamfund.

Vi mangler at tage den helt grundlæggende diskussion af statens holdninger til borgernes livssyn og at diskutere hvad

den sekulær stat i det 21. århundrede er. I den diskussion er det selvfølgelig vigtigt at skelne mellem den danske stat og det danske samfund, men samtidig at anerkende, at man ikke kan skille det ene fra det andet. Det lyder måske paradoksalt, men det er fordi, det er det. De rammer, som staten sætter, påvirker samfundet og på samme måde, bør samfundets udvikling påvirke staten. Da den skotske humanistorganisation fik juridisk vielsesbemyndigelse i 2015, mangedobledes antallet af humanistiske bryllupper, fordi ceremonien fik et officielt stempel og blev anerkendt som en rigtig vielse på linje med andre livssynsbaserede ceremonier.

Som borger i Danmark bliver man stadig i det 21. århundrede i alt for mange tilfælde konfronteret med statens favorisering af et religiøst livssyn, mere specifikt det luthersk evangelisk kristne. Når man skal have navngivet sit barn eller når dødsfald skal registreres. I undervisningen i kristendomskundskab i folkeskolen. Når man på hospitaler, i militæret, på universiteter har brug for eksistentielle samtaler eller omsorg. Lad os lave en lovgivning ikke favoriserer specifikke livssyn, og lad os håbe, at det smitter af, så vi får et livssynsåbent samfund, hvor alle stemmer har lige meget vægt.

AF
LONE REE MILKÆR,
FORPERSON

Konfirmationsceremoni i Den Sorte Diamant

Mange hundrede glade mennesker besøgte Den Sorte Diamant lørdag den 14. maj i forbindelse med fejringen af de 85 unge mennesker, der skulle humanistisk konfirmeres

Det er lørdag morgen, og byen er endnu ikke rigtigt vågnet op. Den blå himmel spejler sig i glasvæggene på Den Sorte Diamant, hvorpå skyerne glider forbi. Deres refleksion bliver kortvarigt gemt bag et hvidt flag, der står og danser foran indgangen. 'Humanistisk Samfund' står der på det. Hidtil har kun lyden af et springvand kunne høres over blæsten, men nu blandes den med stemmerne fra de spændte unge, der er mødt tidligt op til generalprøve inden ceremonien går i gang.

De vindblæste unge mennesker skynder sig ind. Hvor blæsten udenfor larmede og følte rå og skarp i ørerne, så er lyden inde i Diamanten blød og dæmpet. De store vinduespartier lukker solen og dens varme ind og skaber smukt kig ud på havnekanalen.

De kommende konfirmander har i et øjeblik travlt med at rette på frisurerne, men begynder så at bevæge sig mod Dronningesalen til generalprøve. I mellemtiden begynder de første gæster også at dukke op. Familie og venner til konfirmanderne. Nogle med blomster eller gaver i favnen, andre arm i arm med deres kære. Alle med store smil.

Ceremonien går snart i gang, og der er ved at være tætpakket med gæster foran indgangen til Dronningesalen. De mange mennesker får foyeren til at føles varm, og enkelte gæster bruger midlertidigt det uddelte ceremoniprogram som vifte. Diamantens atmosfære er fyldt med en høj summen af spændthed og forventninger til ceremonien.

Endelig åbnes dørene, og den spændte summen bevæger sig ind i Dronningesalen. Gæsterne har fundet deres pladser, og på scenen er bandet klar. Ceremonien går i gang ved, at konfirmanderne én efter én træder ind i salen til lyden af "Barn-

dommens gade", krydser scenen og finder deres pladser på de forreste rækker.

Da sangen er slut, går to af konfirmandernes undervisere på scenen og byder alle velkommen. Efter flere sange og taler er det blevet tid til konfirmandernes indslag.

"Vi vil gerne vise jer en af de øvelser, vi har lavet til vores undervisning," fortæller en konfirmand. Øvelsen i sig selv virker simpel, men at svare er mere komplekst.

"Et tog kommer kørende," siger konfirmanden. "På skinnerne længere fremme ligger fem personer, som kan reddes, hvis I vælger at rejse jer op," fortsætter han og forklarer, at hvis man rejser sig op, er det fordi, man vil trække i et håndtag, som vil få toget til at skifte kurs. Desværre vil det så køre én person ned i stedet. Øvelsen fortsætter i forskellige scenarier, hvor gæsterne skal gøre sig etiske overvejelser om, hvem de ønsker at redde.

Mere sang følger, og nu går hovedtaleren, Nina Therese Rask på scenen. Talen er personlig, ærlig og minder de unge om, at de skal elske sig selv ubetinget.

Det er blevet tid til overrækkelsen af diplomer. Konfirmanderne bliver kaldt op på scenen i alfabetisk rækkefølge, hvor de får overrakt diplomer, blomster og får taget billeder. Salen fyldes med klapsalver, hujen og stolthed fra familiemedlemmer.

Ceremonien rundes af med sangen "De smukke unge mennesker". Konfirmanderne forlader salen igen, mens gæsterne klapper og klapper og klapper.

AF
STINA HØIBERG
PRESSE &
KOMMUNIKATION

Tag på humanistisk højskoleophold til sommer

Humanistisk Samfund tilbyder højskoleophold med plads til tanke, natur og godt samvær fra søndag den 21. – fredag den 26. august. Her kan du lære om humanisme og blive bedre til forstå og diskutere nutidens problemstillinger. Vil du være med til at snakke, tænke, stille spørgsmål, være kritisk, få nye perspektiver og stof til eftertanke? Så tag med os på højskoleophold på Sejerø!

Højskoleopholdet undersøger mennesket og vores måde at være til på gennem åbne diskussioner og fællesskab. Du vil blive introduceret til humanisme som begreb, og vi vil sammen undersøge, hvad det vil sige at være menneske og humanist, og hvad det vil sige at leve sammen på en jordklode, når man har forskellige tanker, opvækst, kulturer og livssyn.

Fællesskab og sociale aktiviteter
Højskoleopholdet finder sted på den gamle Østre Skole på naturskønne Sejerø,

og alle er velkomne. Vi vil opleve øen på forskellige måder. For eksempel ved at invitere øboere på besøg, der kan give indblik i øens historie og kultur, men også ved at vi ser øens kulturelle og naturmæssige seværdigheder. Vi vil desuden bruge noget af tiden på sociale aktiviteter og morgensamlinger, så vi kan lære hinanden godt at kende.

Undervisning med åbne diskussioner
Højskoleopholdets undervisning består af tre temaer, som danner grundlaget for, at vi kan undersøge, hvad humanismen er for en størrelse, og hvordan den kan bruges til at forstå og diskutere nogle af nutidens udfordringer:

- Humanismens idéhistorie
- Humanisme, religion og videnskab
- Samfund og fællesskab

Humanismens idéhistorie bliver introduktionen. Her undersøger vi, hvad det vil sige at være menneske, og hvad vil det sige at være humanist. Derefter kan vi se på nutidens problematikker. Hvilke udfordringer står mennesket og humanismen over for nu – og i fremtiden?

Vi kan også se nærmere på, hvordan religion og videnskab påvirker vores liv. Hvordan undersøger vi sandhed, fakta, argumenter, holdninger, indhold, mening? Hvilke syn på mennesket har religion og videnskab? Deler de synspunkter? Og hvad kan humanismen sige om det?

Temaet **Samfund og fællesskab** danner rammen for, at vi kan snakke om, hvordan vi som forskellige mennesker med forskellige meninger, erfaringer og liv, kulturelle baggrunde og livssyn kan leve sammen.

Undervisningen foregår med fælles diskussioner og kritisk tanke gennem samarbejde. Underviseren vil åbne diskussioner, give materialer og oplæg til diskussioner. Underviseren kommer også til at indgå i diskussionerne – ikke som en alvidende og ubestridelig autoritet, men som en kritisk stemme.

Det er muligt at sove på dobbeltværelse eller i alkover. Der er seks dobbeltværelser, og der er plads til fire personer i alkoverne. Der er fælles bade- og toiletfaciliteter, ligesom der er både spisestue, skolestue og et bibliotek at opholde os i.

Adressen er:
Øernes Højskole Sejerø
Kongstrupvej 40
4592 Sejerø

Ankomst: Søndag den 21. august 2022 (aftensmad inkluderet)

Afrejse: Fredag den 26. august 2022 (frokost inkluderet)

Pris og tilmelding
Plads på dobbeltværelse: 5.000 kr. for medlemmer af Humanistisk Samfund (6.000 kr. for ikke-medlemmer). Prisen er inklusiv forplejning fra søndag aften til frokost fredag.

Tilmelding skal ske senest den 10. juli 2022 her: [Tilmelding til: Humanistisk Samfunds Højskolekursus 2022](#)

AF
STINA HØIBERG
PRESSE &
KOMMUNIKATION

